

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Hegyedővre	1 „ 50 „
Égy hóra	— „ 50 „
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

(Nádossy-féle ház)

Hová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

Hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadhatnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Kovács N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A bolygó zsidó.

Vándorolnia kell az idők végtelenségig. Az átok sulya hajítja tovább-tovább. Keletről nyugatra, éjszakeről délre, megállapodás, pihenés nélkül. És nyomába vész a kárhozat! Utját a temetők megszorodott sirhantjai jelölik. És nincs irgalom, nincs kegyelem, az ő bűnét az emberiségben bünteti a boszuálló Jehova, a ki megbünteti az apákat a fiakban. Nem volt irgalom, nem volt könyörület ő benne sem, midőn a megváltó keresztje alatt összeroskadva kérte őt, hogy háza előtt megpihenhessen. Elűzte őt irgalom nélkül; a halálra kintzött istenembert; s az megátkozta, hogy vándoroljon örökkön-örökké; ne legyen pihenése sehol, soha; s hurczolja magával a vést, romlást, döghalált, hogy átok legyen minden lépése; így bolyongjon örökké a szivtelen ember: Ahasver.

Rettenetes poézise az emberirtó epidemiának: a kolerának! Irtózatossá eszméje az isteni boszuálló igazságszolgáltatás megnyilatkozásának. És a régibb kor babonás fölfogása föltétlenül hitte ezt; sőt a vészterjedésének irányából és egymásutánjából igyekezett bebizonyítani, hogy az helyesen megfelel egy vándorló ember következetes haladásának. Teljes fatalizmussal megnyugodott sorsában: nem óvta magát.

A fölvilágosodás, a haladás, a tudomány mai álláspontján tisztában van már a rettenetes járvány phisológiájával. Tudja mik annak indító okai; ismeri hatalmának

terjedésének okait; kikutatja a védelmi eszközöket és harcra kél vele az emberiség érdekében; és százakat, ezreket ment meg.

A küzdelem percze ismét elérkezett. A vész ijesztő módon közelget. Az országok bölcs intézői mindentelé megtették a tudós orvosi kar által támogatva az óvintézkedéseket. Nálunk is fogamatba vétetnek a legmesszebb terjedő óvrendszabályok. Vajjon lesz-e siker? Megmentjük-e hazánk népét a gyilkos kór fertőző ölelésétől? Talán... És ha nem is, de iegalább korlátozhatjuk öldöklő hatalmát. De csak egy esetben. Ha a nép maga is résen áll; úgy él, úgy cselekszik, mint azt a szakértő utasítások előírják. Ha minden ember önmaga védi egyszerű életmód által háza küszöbét, családja életét. Különbem nem. E nélkül a közigazgatási apparátus összes buzgólkodása, a szakértők öntölköző fáradozása hatálytalan marad.

És az önvédelem nem is oly lehetetlen; sőt nem is nehéz.

Rendes életmód; a testi és szellemi kicsapongások szigorú kerülése, mert ezek a test ellenállási képességét csökkentik, úgy, hogy minden fertőző kóroanyag befogására fogékonyabb lesz. Egészséges táplálék; a gyümölcs evéstől való tartózkodás; a vizivással való óvatosság, mely alkalmasabb mediummal kínálkozik a kóroanyag terjesztésére; ajánlatos a fölforralt és aztán lehűtött viznek használata. A szeszes italoknak mértékletes élvezete.

Ovakodás a meghűléstől; különösen a gyomor és lábak őrzendők.

Azonfölül a legszorgosabb tisztaság. A testet, az ételeket, főző edényeket és lakást illetőleg. Gyakori és kellő szellőztetés. Végre gondos fertőtlenítése minden helynek, hol állati vagy növényi hulladékok összehalmozódnak.

Ezek azok az óvintézkedések, melyeket minden ember saját és családja jól fölfogott érdekében megtehet és megtenni köteles.

És ha ehhez hozzájárul a hatóságok gondoskodása nagyban és egészben, hogy a lakosságnak lehetővé tegye a fent körvonalozott életmód megtartását; és hozzájárul a gondoskodás az iránt, hogy a mit az egyes saját személyét és házat illetőleg megtesz, az megtörténjék a közszolgálatban, vagy hatósági fölügyelet alatt álló személyek, épületek és köztereket illetőleg; ha a piacz, mézarszékek, boltok, korcsmák, kutak, stb. ellenőrzése kellő mértékben fogamatossáztatik; ha fertőtlenítő szerekhez való jutás a szegény néposztálynak is lehetővé tétetik; végre ha esetleges megbetegedésekre való tekintetből, külön helyiségek rendeztetnek be, hol a járványbeteg azonnal elkülönítve kezeltetik; úgy reméljük, hogy a kegyetlen járványt határainktól távol tarthatjuk, vagy legalább is elérhetjük azt, hogy uralkodása nagyon sporadikus és rövid idejű lesz.

Csak résen kell lennünk. Vigyáznunk, óvakodnunk kell a legskrupulózusabb lelkiismeretességgel. Ugy megtörjük az átkot és e bolygó zsidó folytatja örök vándorlását a nélkül, hogy nyomdokaiban köny és halál fakadna. Dr. M. T.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Menjünk nyaralni.

— Irta Sulyok Károly. —

Ha a fiakkerlovak csanmoghatnak ebben a kánikulai melegben, miért ne tehetné ugyanezt a hivatalos óra megrozsdásodott mutatója is? hisz nincsen szegénynek senkije, kitől a gyorsaságban jó példát vehessen s ha a botommal föl nem taszítom az istenadtát a delelőpontra: még most is ott rághatnánk körmeinket a büroban. Rohanok is hát haza amint csak az Isten tudnom engedte, mert pompás ebédet ígért mára a szöske kis feleség s jaj volna szegény fejemnek, ha késedelmem miatt elromolnék a sauce savigotte-al készült izletes poulard pecsenye.

De hohó fráter!... a Jóska fiad mit vétett, hogy róla meg se emlékezel? No még csak az kellene, hogy tres zsebbel térjek haza. Hanem hát mi legyen az ajándék? hopp megvan. Tegnap ígértem szegénykének egy lompos farkú fekete oroszlaüt, amiért otthon maradt estve a Zsuzska szolgálóval. Nehogy azonban valaki könnyelműséggel vádoljon, mintha bizony ártatlan kis csemetémet holmi vérengző fenevad ve-

szedelmes barátságára akarnám bizni, önöknek elárulom, hogy ezt az ajándéknak szánt bestiát nem a nubiai sivatag dajkálta ám, mert ez esetben Bernát bácsi az ő ismert szab. kir. eréllel már aligha ki nem tapéntotta volna a Reinfeld kirakataból. Csak a Jóska gyerek előtt le ne leplezzék, instállom, a turpisságomat, hogy nem igazi, hanem kőczchal bélelt posztó-oroszlánt viszek neki; mert bizony rögtön szétmarczangolja ezt a sörényes állatkirályt.

De oh fátum, pechem van ezzel is. Ugyanis amint előterjesztém jövelem okát Reinfeldknél, sajnálkozó mosolylyal allegálja egy kampós orru merkurfi, hogy a legutolsó oroszlaüt csak egy fél órával ezelőtt váltotta magához egy czvikkeres sovány uriember (ahá!... ez alighanem a Hübele kollégám, most ismét letözött a kópé), tehát ilyenl már nem szolgálhat; vegyek tehát a legujabb fagon szerint készült majmokban, melyekből nagy raktár van még az üzletben.

Igy történt aztán, hogy oroszlan helyett piros nyakkendős majmot vettem a Jóskaéknak, azt gondolván, hogy mindegy neki: akár oroszlan, akár majom, csak legyen mit tönkre tenni. Hanem kevése limitáltam a kis lurkó zoológikus ismereteit, mert ahogy haza érek, hallom, hogy a Hübele kollégám Lalája erősen veri az én szerelmes fiacskám előtt a mellit:

— Látod Jóska, neked oroszlanod sincs;

oszi' ti nem is mentek nyaralni, mi meg elme-gyünk. Ugyam Jóska!...

Ennek se kellett aztán több; előbb Lalára egy dühös, aztán meg ram egy szemrehányó pillantást vetve olyan keservesen kezdett bömbölni, hogy az erős hangja után itélve bátran szép jövőt jósolhattam reményteljes csemetémnek, ha Odry csakugyan eljön hozzánk hanganyagot keresni.

— Apa, apa! — sivitja — Lalának van orosz... rosz... lánja, te meg nekem nem veszes semmit; aztán Laláék holnap nyaralni mennek, mi meg nem. No várj apa, többet nem fogadok szót neked, de nem ám, ám, ám!...

Mit tehettem mást, mint hogy ölembe vettem azt az eleven sirógépet s előhúzva zsemből a nyakkendős majmot: kezdtem a békeség utját a Jóska gyerek előtt egyengetni. Ő azonban sokkal jobban el volt keseredve, semhogy igyekezetemmel dülőre juthattam volna. Kicsinyléssel fitymálta a majmot, s hogy vele szemben való ellenszenvének külsőleg is kifejezést adhasson, oly messzire dobta el magától a szegény párát, hogy vérből és huból való majomnak is dicséretére vált volna az a nyaktörő saltomortale, amit ez a posztóimitáció produkált a levegőben. Ő neki bizony ne hozzak majmot, ha oroszlaüt nem hozhatok, de ne ám!

Ni ni, hát ez micsoda dolog, hogy nem jó elibém az én kis feleségem? hisz máskor a

A keresk. és iparkamarai beltágok választásához.

Tekintélyes kereskedői körökből kapjuk az alábbi sorokat.

A személyeskedés és magánérdekek kor-teskedésének befolyása jellemzi a vasárnapi kamarai választást.

Igéretek, fenyegetések, sőt fogadások is felcsigázták a kedélyeket, és eltűntették szem elől azon fontos célt, mely hivatása a kereskedelmi és iparkamarának.

Városunk kereskedelmi osztálya hatalmas arcul csapást mért önmagára, melynek sajnó fájdalmát hosszú ót éven át fogja érezni.

A hiúság és haszonlesésből származó hájsza a kamarai tagsági állás után lecsabította a kereskedőket azon útról, amelyen végig kellene haladni a jellemes állampolgárnak és kereskedőnek, mikor polgári kötelessége a szavazó-urnához hívja.

Potom értékű érdekekért árulta a zava-zók nagy része önálló és szabad szavazati jogát, elfelejtve azon körülményt, hogy e helytelen cselekmény által oly egyéneket emel fontos és áldásos hivatal betöltésére, kik az ő érdekeiket sem általában, sem pedig egyes megtámadások esetén megvédelmezni nem tudják.

Tisztelet a kivételeknek!

Mily mélyen sülyedt a város kereskedőinek emberi önérzete és polgári kötelességtudata, ha a kereskedelmi kamarai tagok megválasztása fiákkeren összehordott szatócsoktól és pénzen vett ügyöknök szorgalmától és rábeszélési tehetőségétől függ. Hol van a kereskedő jelleme, hol becsülete, ha meggyőződése ellen adja szavazatát oly egyénekre, kikről multjuknál és tehetetlenségükön fogva már előre is biztosan tudja, hogy fontos hivatásuk és nehéz feladatuknak nem képesek megfelelni.

Nem csodálhatjuk az eredményt, ha tudomást szerzünk magunknak arról, hogy a város zugutezáiból kocsin hordtak össze azon szatócsokat szavaztatás céljából, kiknek nincs is arról fogalmuk, hogy mi a kereskedelmi kamara, mi annak hivatása, joga és kötelessége. Azon kereskedők pedig, akik állásuk és ismereteiknél fogva ki tudták volna szemelni a megválasztandókat, azok sértett önérzetből távol maradtak és nagyrészt oly egyénekre bízták a választást, akik most ugyan czég és nyilt ajtóval bizonyítják hogy ők kereskedők, de valóban csak czéltévesztett tudatlanok, kik iparszabadságunkat kiaknázva, mint kereskedők töltik be bizonytalan existenciájukat.

E szomorú viszony még szomorubb következményei fogják hosszú időn át saját kárunkon bebizonyítani, hogy mivel alacsonyította le az ország egyik legtekintélyesebb kereskedelmi kamaráját néhány kötelességerzetnélküli individuum eljárása és feltűnési viselkedése.

De ha a megválasztott és tekintélyesebb tagok megfontolják e választás befolyását és mérlegbe vetik az eredmény nem legtisztább

indokait, akkor okvetlen leköszönnék állásaikról azon józan elvből indulva ki, hogy jó hajósok nélkül vihar ellen kormányozni nem lehet.

Oly intézmény férfainak, képviselőinek, mely intézmény három vármegye ügyét bírálja és képviseli, oly embereknek kell lenni, kik állásuk tekintélyénél, jellemükénél és alapos szak-tudományuknál fogva a dolgok menetere döntő befolyást tudnak gyakorolni. Oly egyéneket kell ezen intézmény tagjaivá tenni, kik saját eredményeiket felmutatva biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy képviselni és megvédeni tudják szaktársaik érdekeit oly időben, mikor azokat akár az állam, akár a külföld által megtámadja. Hisz tudjuk, hogy ezen megválasztott egyének oly kimagasló állást foglalnak el ugy a kereskedelmi világban, mint a hatóságokkal és a kormánnyal szemben, hogy méltán szolgál ezen állás tekintélyük és jellemük bizonyítékául.

Itt rejlik ama vágyak csirája, melyből néhány megválasztott küzdési szándéka ered.

Minden korszaknak megvannak a maga társadalmi kivételei! Régebben ott voltak a stréberek, ahol most alapos vizsgálatok teszik az existenciát függővé. Most a kereskedelem a század uralkodó eleme, most tehát ezen a téren mozognak és bujnak gombamódra elő az oly egyének, akiknek az üres fej és még üresebb jellem, az egyedüli eszközeik a kenyér megszerzésére.

De az ily egyének pióczaszívósággal csusz-nak, tolakodnak és furakodnak előre és nem ismernek különbséget az eszközök megválasztásában, és ha czélt értek, azt gondolják, hogy a világ nem ismeri őket.

Alaposan csalódnak ha ezt gondolják, mert a világ nem a kiereszkaolt tiszteltbeli állások, hanem a mult és a jellem után ítél.

* * *

Az iparosok közül rendes beltágok lettek: Jankovics Hugó 103 szavazattal, Reisch János 102, Ratkovics Ferencz 102, Zsolnay Vilmos 102, Rauss József 101, Hoffmann Lajos 101, Hartl Ferencz 97, Kovácsics Antal 97, Hillebrand Ferencz 95, Beck Gyula 95, Meiszner Imre 95, Höfler János 92, Pfeifer József 92, Ruepprecht Nándor 87, Schmelezer Ferencz 81, Kindl Ferencz 76 szavazattal. — Póttágok: Weidinger Ferencz 75, Engeszer Miklós 75, Erreth Kálmán 74, Mühlherr Alajos 72, Gianone Sándor 69, Kremling Károly 67, Pertl Antal 67, Gaunter Ferencz 56 szavazattal. — A kereskedők közül beltágok lettek: Ráth Mátyás 143, Littke József 141, Weiler N. János 141, Eizer János 133, Krausz Simon 131, Deutsch Ádám 127, Cs. Shhapringer Gusztáv 122, Ullmann Károly 122, J. Engel József 121, Krausz Béni 120, Reinfeld Imre 120, Kindl József 117, Engel Mihály 115, Schwabach Zsigmond 83, Blauborn Izidor 83,

Tauszig Ármán 73 szavazattal. — Póttágok: Szeifritz Antal 68, Juszt Lipót 67, Fodor Béla 64, Streicher Lajos 63, Simon János 61, Friedmann József 56, Kempfner Lipót 55 és Schönwald Imre 50 szavazattal.

A magyar ipar érdekében.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapjának 64. számában megjelent vezércikk ipartügyünkkel foglalkozik, a mely helyes érzéssel eseteli hazánk iparának s iparosainak helyzetét a jelenben. Mint iparos lelkésítve a nevezett cikk nemes intenciója által, legyen szabad a következők kibővítésével hozzájárulnom.

Evek óta folyik e téma fölött a vita a hirlapok hasábjain; akadnak egyes ipar-apostolok, kik divatnak tartják erről polemizálni; sportszerűleg, de kevés szakértelemmel boldogitanak bennünket jóakarattal; de a hiányokra mutatni még sem képesek, mert a bajt föl nem ismerik.

A hirlapok jóakarólag hangoztatják eme jelszót: „Partoljuk a magyar ipart!” De ezek csak pusztában elhangzó szavak. Nemzeti iparunknak nem kicsinylése-e az, a midőn még mindig a külföldről vásárolnak oly tárgyakat, a melyek nálunk is kaphatók, tán még szebb s jobb minőségben. Vagy tán nem lenne képes a magyar iparos jó árut készíteni és a legkényesebb izlésnek is megfelelni? Nem ironia-e az, hogy nyers terményeinket olcsó pénzen külföldre szállítjuk, s mint kész árut méreg drága pénzen váltjuk vissza. Posztó gyáraink a pártolás hiánya miatt megbuktak; inkább veszünk magyar gyapjából készült brüni, vagy más importált posztót és megfizetjük azt jó drágán.

Hasonlóképp áll ez faiparunkkal is, egész hajórakományokat szállítanak külföldre, a honnét közönségünk borsos áron veszi meg. Ha csak egy kissé jobb módú család leánya férjhez megy, a butorokat már — bizalmatlanságból vagy pusztá divatból — Bécsből, ritkán Budapestről — hoztják. Ezek után nem csodálható, ha az intelligens munkaerők pártolás hiánya miatt külföldön telepednek meg. Példákkal szolgálhatnék, hogy magyar iparos külföldi nevezetes gyárakban mint művezető szerepel.

Tekintetbe véve, ezen sajnó körülményt nem meglepő, ha iparosaink indolensnek s ambíció nélkül szűkölködnek; különösen ha még hozzá veszszük a megrendelőknél z iparossal szemben való arrogáns viselkedését. Számtalanszor tapasztaljuk, hogy jól elkészített munkákat is ócsárolják; számlánkat igen sok esetben hosszas várakozás és utánjárás után, nem ritkán durva izenetek kíséretében, még akkor is gyakran levonással egyenlítik ki.

A modern magyar iparos iránt táplált kíváncsalom mindaddig hű ábránd marad, míg annak kiképezését más alapokra nem fektetik. A mostani viszonyok szerint 3—4 évi tanonez-

lépésemről is megismert s repülve hozta a sok csókot. A magyarazatot megtaláltam feleségem kisirt szemeiben, amitől aztán úgy megijedtem, hogy bár nagyon félek az anyósomtól, de még tőle se ijedtettem volna meg jobban.

— Mi lett édes, — kérdem meglepetve — talán ismét az a buta cseléd? . . .

— Semmi cseléd, hallgasson csak ide mon ami. Hübele kollégájának a szobalánya újsagolta a mi Zsuzskánknak, hogy ők nyaralni mennek holnap reggel; mi meg itt kiülődünk ebben az unalmas egészségtelen fészekben, ami méltán beválik olvasztó kemenczének is. Maga meg, mon cher, épp semmit nem törődik a családja egészségével, különben nem hagyna itt szinylődni bennünket. Aztán meg hozzá a szégyen, hogy a Hübele család kifog rajtunk . . .

— De hát gondold meg, kis bogaram, hogy Hübele ur se a sajátjából megy (pardon ez indiskretióért, kedves kolléga), mert neki épp úgy nem tellenek, mint ahogy a mi fizetésünk-ből sem futja ez a költséges komédia; hanem ha ő nyaral, hát az apósa zsebire nyaral.

Szerencsétlenebb argumentummal nem állhattam elő, mint amilyennel most győzni akartam; mert úgy megrikattam vele szegény kis feleségemet, hogy alig alig tudta ezt a néhány szót kiejteni:

— Istenem, hát még szemrehányást is kell

hallanom? Tudta uram, hogy szegény lányt vesz feleségül; kerestél volna te is, szivtelen ember, magadnak gazdag lányt, úgy nem én lennék most a világ legszerencsétlenebb asszonya! . . .

Szeretném látni azt az embert, kit meg nem punitának az ilyen szavak, pláne ha olyan ajakról erednek, mint amió az én Carolámé. Iparkodtam is elhamarkodott megdölgöttségomért rögtön bocsánatot kérni, ami oly föltétellel adatott meg, hogy mi is megyünk nyaralni. Hozzákezdttünk hát a pakoláshoz. Összes butorainkat — mint az már ilyenkor szokás — kibolygattuk megszokott helyeikről; Zsuzska meg oly nagy szorgalmat fejtett ki az általános fel-forgatásban, hogy nem csak a butorokat, hanem a Jóska fiamnak egyik kedvencz gypsz-figuráját is lebolygatta állványáról tanulmányozandó rajta a fizikai testek oszthatóságát; amiért aztán — mint az már ilyenkor szintén szokás — megis kaptam a bo dogtalan a nyakleves járandóságát. Végre aztán miután főnökömtől a kért vakációt is megkaptam volna egy adag nem kért gombaság kíséretében, (mert tetszik tudni: ez is szokás.) elindultunk nyaralni.

— Ah mon dieu — csapkodja kis kacsóit az asszony — mily fölséges lesz majd ott az árnyas parkokban sétálni, hol újat s érdekeset fogunk látni az itteni megszokott fanyar arcok helyett; maga mégis aranyos ember, drága kis

férjescském, — no hadd csókolom meg hát azt a tuskés kis bajuszát!

A pocsetafalvi kies nyaralóhelyünkre történt megerkezésünk után legelső dolga volt feleségemnek a kalapskatulyái fölött szemét tartani s oh horribile: egy ócska kerti kalapot talált bepakolva az elegáns fantásie tülkalapja helyett. No de nem is maradt ám a Zsuzska ostoba fején egy makulányi kereszviz se, noha váltig erősítette a nyelvet, hogy nem ő, hanem a naacsága a hibás. Ej, egy fecske nem csinál tavaszt, hat ne zavarja meg a mi üdülésünket se egy kalap!

Kora reggel (amiért a Jóska gyerek maig sem tud megbocsátani, hogy kibolygattam az ágyból) sétára indultunk, honnét egy kiló porral megrakódottan hazatérve, már asztalunkon várt reánk valami opal szintű folyékony állományú anyag, ami Pocsetafalván vulgo-tejnek neveztetik. No de a nyaralóban élők mindent megtérnek magokban; el is fogyasztottuk hat csendes megadással ezt az ismeretlen mixtumot is, ami csak első szeme volt a kellemetlenségek hosszú lán-czolatának, úgy, hogy utóbb már a Zsuzska szolgálónk is avval fenyegetődzött, hogy föl-mondja a szolgálatot, mert az ő gyomra nem veszi be ezeket az itteni — műveletlen paraszt-legényeket.

A Jóska gyerek is mindennap újabb kar-

kodás után 15—16 éves korában már segédde lesz, a mikor is a legtöbbnek tovább képzése megakad, holott tanulmányainak kibővítése s tapasztalatok gyűjtése céljából szükséges lenne, hogy külföldre vándorolva a nevezetes — modern igényeket szolgáló iparműhelyeket látogassa, s hazájába visszatérve itt a magyar nemzeti ipar emelése érdekében a látottakat és tapasztaltakat érvényesítse. De fájdalom! elenyésző csekély azok száma, kik ambíciójuk által ösztönöztenve s egy szebb jövő reményében ezt megteszik. A túlnyomó része azonban még fő- és székvárosunkat s hazánk egyéb nevezetes iparműhelyeit sem keresi föl — részvétlenségből vagy pedig szűk anyagi körülmények miatt. E helyett itt tesped s hadkötelezettségének teljesítése után csakamar önállóságra törekszik, mielőtt magát tökéletesen kiképezte volna s így növeli a kontárok számát. Itt a baj; — a kormánynak ez ügyben intézkednie kellene, hogy iparos addig ne lehessen önálló, — míg világos tanujelét nem adja annak, hogy a modern követelményekkel szemben megállja helyét.

A kormány is keveset tesz érdekünkben. Ugy tesz velünk, mint a rossz gazda, ki tehenét feji, de enni nem igen ad neki. Csak szép szavakkal dédelget bennünket, de helytelen intézkedéseivel többet árt, mint használ.

Nekünk első sorban magyar nemzeti iparra van szükségünk, mely minden ízében nemzeti legyen; szabad, de nem szabados. Ha iparunk kellőleg támogatva lenne, akkor versenyre kelhetnénk a külföld produktumaival, akkor az iparos is fölemelkedhetnék az általános műveltség azon színvonalára, a mely nivót elérve a modern iparos nevet a nagy közönség részéről kiérdemelné.

Tehát pártolást kérünk uraim! ne vásároljuk azt a külföldön, a mit itt is beszerezhetünk: ez a leghelyesebb módja az ipar pártolásának. Ezzel nemzeti vagyunkat gyarapítjuk, mert hazánk anyagi jólétének egyik főfaktora az ipar és kereskedelem, mely nélkül szegény nemzet maradunk és nincs számunkra hely a modern államok között.

Germán Ferencz.

HIREK.

— **(A király Pécsét.)** Szombaton délután tartotta a fogadó bizottság alakuló ülését a városház közgyűlési termében Aidinger polgármester elnöklété alatt. A tanácskozás eredménye szerint az ünnepélyes fogadtatás ő fölsége megérkezésekor, szeptember hó 15-én délután elmarad. A király megállapodás nélkül hajtat a zászlókkal és lomfüzerekkel földszített városon keresztül Harkányba, honnét 11-én tér vissza városunkba. E napon fogadja a káptalan a város és a megye küldöttségét. Másnap 18-án este kivilágítás, táklyásmenet és szerenádnak lesz. Ő fölsége meg fogja nézni az új katonai kórházat és vízvezetékét, melyet a jövő hónapban készítenek el végleg és avatnak föl. A bizottság

czolásokkal tért haza, mert ezek a pufók falusi nebulók annyira megkedvelték őt, hogy mindenik iparkodott magának egy-egy fűrtöcskét leczibálni emlékül a Jóska kobakjáról; sopánkodott is miatta a feleségem eleget, aki azt sem tudta végül szó nélkül megállni, hogy reggeli álmaiból kiméletlenül fölzavarja az ablakunk alatt díszfölvonulást tartó tehéncorda. No meg hozzá az a rémitő por! . . . otthon a mi szab. kir. városunkban csak mégis eszébe jut néhány napján a nemes szenátusnak az utcák fölöntöz- tetése, de itt attól lehet tartani, hogy eltömet bennünket a por, miként valaha Pompejít a haragos Vesuv; aztán meg itt talán még a téz- tásokat is bornyuhusból készítik, summa sum- marum: pereat Pocsétafalva! . . .

Egy reggel azt mondja a feleségem:

— Édes kis buksim, talán otthon mégis kellemesebben nyaralhatnánk?

— Igen igen papuskám — kontráz a Jóska gyerek is — menjünk haza még ma, most mind- járt, nézzük meg mit csinál otthon a kis piros nyakkendő májmocskám!

S most ismét itthon vagyunk a mi unal- mas kedves fészünkben, s örülünk, ha csak egyet is láthatunk azokból az ismerős fauyar arcokból.

engedélyt fog kérni ő fölségétől, hogy a víz- vezetékét Ferencz József névvel ruháztassák föl. A király 21-én utazik vissza a fővárosba.

— **(Tábori mise)** lesz a király szüle- tése napján, csütörtökön a szigeti külvárosi gya- korló-téren, a katonai lövölde és izraelita-temető mellett. A miséhez az egész helyörség kivonul. A megjelenő polgári közönség számára helyről és a hölgyek számára ülőhelyekről az ezred- parancsnokság gondoskodik. Kezdeté reggel 8 órakor. Utána díszelvonulás.

— **(Borászati vándortanító vál- tozás.)** Dezső Miklós szőlőszeti és borászati vándortanító, aki 9 év óta működött nálunk köz- megelégedésre, távozik körünkől. Nagy-Egye- den, ahol ő ifjusága legnagyobb részét töltötte, a vinczellérképző intézetben megüritt helyettes- igazgatói állásra nevezte ki őt a földművelésügyi miniszter. Dezső Miklós 1883-ban jött Pécsre. Ebben az időben kiküldetésének az a célja volt, hogy a szőlőművelési módokat javítsa, s e végből kísérleti telepet létesített 32 fajjal a szi- getikülvárosi iskola táskertjében. Időközben az- tán fölütötte a fejét a phylloxera, mire eddigi működési terét abbahagyva, minden erejét a phylloxera ellen való védekezésre szentelte. Nagy kitartással járta be a megyét s világosította föl a népet a veszedelem nagysága felől. A hitel- len köznépnél természetesen nem igen talált bi- zalomra; de ez nem csökkentette munkakedvét. Mivel a nép rendszerint az uradalmakat nézi, s onnan vesz példát, Dezső az uradalmak sző- leiben kezdte meg a védekezést az amerikai vesszővel. A legjelentékenyebb uradalmi szőlők- ben a talaj kipróbálásával egyidejűleg anya- telepeket létesített. Ez volt a leghelyesebb el- járás; mert a faj adaptációja nélkül nagyban telepíteni kárral járt volna, s viszont azt is jól tudta Dezső, hogy ha az adaptáció kérdése meg is van oldva, amerikai vesszőanyag nélkül előrehaladni nem lehet. Ezért ahol csak lehetett, amerikai vesszőtelepeket létesített. 1887-ben lé- pett föl a phylloxera s 1889-ben maganosok telepein, melyek 45 holdat tettek, már amerikai vesszőanyag fölött rendelkezett, s ma már 100 holdnál több amerikai szőlő van kiültetve Ba- ranyában. A közbeeső időben pedig végigjárta a megyét vizsgálván a szőlőket és sorra konstata- lván a phylloxera fölléptét. S a mellett, hogy ferasztó munkáját végezte őt vármegyében (Ba- ranya, Somogy, Zala, Sopron és Vas), mikor utjairól visszatért, az irodalmi téren folytatta a harcot a phylloxera ellen. Őt szakmukát irt, mindig a népek; mert tudta, hogy ha lassan is, de a nép előveszi az olesó szakmukát s abból olvas, tanul. A szőlő növényélettannak részletekig való ismerete által új rendszert te- remtett működési körében; országossá tette a baranyai zöldojtást, melyet ő tetemesen megja- vitott, ennek irodalmát (mert már van) egyedül Dezső teremtette meg. Ily munkálkodás mellett rövid idő alatt szép tért hódított, bizalmat kel- tett a népben s azt föl tudta világosítani a baj nagysága felől s rá tudta venni az egyszerű szőlőművelőket, hogy az uradalmak mintájára telepeket létesítsenek. A nagyenyedi vinczellér- iskola kitűnő erőt nyér benne, sajna, hogy ezt a mi veszteségünkkel kellett elérnie. Dezső Mik- lós tegnap utazott el, hogy elfoglalja új állását; helyébe a miniszter Gábor Józsefet, ki a vinczellérképző intézetnél tanár volt, s Kecskemét homoki telepjét állította be, nevezte ki Pécsre vándortanítónak.

— **(Elhalasztott fölolvasás.)** Vasár- helyi Gerő hegybiztos, miut ma számunkban megirtuk, vasárnap d. u. 3 órakor akart a vá- rosház közgyűlési termében fölolvasást tartani a a filloxera elleni védekezéssel és az amerikai szőlőfajok minőségéről és kezeléséről. A keres- kedelmi és iparkamara tagválasztásai azonban ugyanezen időben folyván le, a fölolvasás el- maradt. Az érdeklődők jövő szombaton 20-án d. u. 4 órakor jelenhetnek meg a fönt nevezett helyen, hol a fölolvasó hegybiztoson kívül Sillay József és Horváth Géza ismert szakemberek fog- nak még beszélni.

— **(A pécsi kath. legényegylet)** helyiségében vasárnap este szép számmal gyűl- tek össze a vendégek az előre hirdetett mű- kedvelő szini előadása, és táncmulatságra. A mult héten kibocsátott program egy előnyös változást szenvedett, a miről falragaszok értesítet- ték a közönséget. Bogyó Ilonka kisasszony fölléptéről szólunk. A kedvelt művész Gabányi „Bál után” című monológját szavaltta azzal az

utánozhatatlan természetes naivsággal és bájjal, melyet föle már megszoktunk. Utána a legény- egylet néhány tagja Sterniska Sarolta és Ber- zsenyi Katicza kisasszonyok közreműködésével általános tetszés közt adtak elő Bognár Gáspár „Vissza a műhelybe” című életképet. A sze- replők közül a fentiekén kívül kiváltak Vnocsek Gyula és a két Károly testvér, István és Ignác. Az előadás végeztével a táncteremmé alakított nézőtérben hajnalig tartott a kedélyes, családi mulatság.

— **(Virágzó orchidea)** látható most Nowotarski kertjének növényházában. A stan- hopea oculata, ez a ritka növény neve, Mexikó őserdőiben honos, hol élősdű növények módjára a fakérgén tenyészik, s pompás vi- rágai vanília és fahéjhoz hasonló illatot árasztva, hatalmas fűrtökben szabadon csüngnek le a leve- göben. Európába 1829-ben hozták és nagy gondal tenyésztetik növényházakban. — Csak- nem minden évben virágzik. A virágfűrtök 5—8 gyönyörű repülő lepkéhez hasonló, bíborvörös pántokkal díszített, sárgásfehér viragokból állanak.

— **(A pécsi kereskedelmi önképző- és betegsegélyző-egylet)** t. hó 28-án tartja közgyűlését, melynek tárgysorozata magában foglalja a választmányok az egylet felosztá- sára, azaz átalakulására vonatkozó indítványát. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy az átalakulást több mint kétszáz tag kívánta, és ha az indítvány elfogadtatik, az újonnan kidolgozott alapszabályokat fogják felolvasni és elfogadásra ajánlani. Amint tehát az új alapszabályokat a miniszterium helybenhagyja, megszűnt az eddigi egylet létezni és helyette „A pécsi keres- kedelmi alkalmazottak betegse- gélyző pénztára” kezd meg működését, melynek feladata lesz, a kereskedelmi alkalm- zottakat megbetegetésük esetében kivételes ellá- tásban és orvosi gyógykezelésben részesíteni. A tagsági díjakat a törvény értelmében az új egylet részére ezentúl a főnökök fizetik be és nemfizetés esetében mint más állami jövedék végrehajtás utján szedhető be.

— **(Molnár László.)** Somogyi szüntár- sulatának joles tagja, ez év őszén „Az egyéni- ség a művészetben, különös tekintettel a szü- művészetre” — címmel egy hosszabb essayt ad ki. Előleges megrendeléseket a szerző szeptember végeig Kaposváron, aztán pedig Szegeden fogad. Művének tiszta jövedelmét a magyar színészegyesület nyújtó díjintézte javára szánta.

— **(Az adó a mult hóban.)** A pénz- ügyigazgatónak a városi közigazgatási bizottság ülésén fölolvasott jelentése szerint Pécsét július hóban befolyt 30.828 frt 92 kr. egyenes adó címén. (Mult évben e hóban 29.389 frt 90 kr.) Hadmentességi díj címén 2 frt 77 kr. (Mult évben e hóban 52 frt.) Az év elejétől július vé- géig egyenes adóban befolyt 191.001 frt 95 kr., vagyis 2080 frt 66 krral több mint tavaly a hasonló idő alatt.

— **(Hogy szolgált az egészség ju- lius hóban?)** A helyettes főorvos jelentése szerint elég kedvezően; a betegedések kevesed- tek a júniusi állapothoz képest, a halálozások száma is csak a kórházban elhalt idegenekkel szaporodott 2-vel. Leginkább gyomor- és béi- bántalmak uralkodtak, aminek a szülőanyja ter- mézetesen az uborka és éretlen gyümölcs. A kicsinyeknél előforduló bélhurutot a melegből hirtelen hidegre változó idő okozta. A jarványos bajok ellen messze menő óvintézkedéseket tet- tek; egyttal jarványkórház föllállításáról is gon- doskodtak és pedig akként, hogy jarvány esetére ideiglenesen a szegények hazát használják föl, a szegényeket pedig ez időre a régi katonakór- házba helyezik. (Igen ám, csak hogy azt már elfoglalta a katonaság. — A szerk.) A kórházi betegforgalom a következő volt: az összes kór- házakban ápolgatott 456 beteg, ezek közül 343 a városi közkórházban, 83 az irgalmassoknál és 30 a bányatelepi kórházban.

— **(Születés és halálozás.)** A mult hónapban elve született Pécsét 81 gyermek, meghalt 80 egyén. Az elhaltak közt volt 20 idegen, kik a kórházakban haltak meg, s így a születések tulajdonképen 21 esettel mulják fölül a halálozásokat. A szülöttek közt volt 37 fiu, 44 leány, 73 törvényes, 8 törvénytelen, 75 r. kat., 2 református, 1 ágost., 4 izr. Ikerként egy született. A meghaltak közt volt 39 férfi és 41 nő, 76 r. k., 1 ev. ref., 3 izr. A legma- gasabb kort ismét egy özvegy asszony érte el, aki 84 évet élt. Hazasságra 26 pár lépett.

(Helyreigazítás.) Múlt héten megírtuk, hogy 2 millió 400 ezer forint érkezett a pécsi m. kir. adóhivatalba a hadsereg részére a hadgyakorlatok alkalmából. Ezen közlemény helyreigazítására, illetve kiegészítésére megjegyezzük, hogy a pénz nem az adóhivatalhoz, hanem a pécsi katonai parancsnoksághoz érkezett, mely azonban egyéb helyiség hiányában az adóhivatal épületében tartja pénztárát. Az adóhivatal ugyanis csak a honvédség pénztárát kezeli, míg a közös hadsereget egyenesen a kincstár tartja fizetéssel.

— **(Gőzkomp Mohácson.)** A kir. folyamérnökség a múlt héten küldötte le a mohácsi gőzkomp engedélyezése tárgyában a keresk. miniszter által elrendelt pótlásokat a mohácsi elöljáróságához, mely azokat felettes hatósága útján rögtön fölterjesztette a miniszteriumhoz. Így tehát valószínű, hogy még az idén megnyílik Mohácson a gőzkomppal való közlekedés.

— **(Halálozás.)** Krausz Ábrahám ismert nevű helybeli kereskedő e hó 14-én d. e. 8 óraker hosszúságú szenvedés után elhunyt életének 79-ik évében.

— **(A hol nem aratnak.)** Még az okkupáció idejében terjedt el kivált a Dunántúlon az a hír, hogy a sláviai birtokosoknak arany életük van ott a Drávan túl. A föld olcsó és jól terem, munkáskéz van elég, jövedelem szinte sok. Nos, ennek az eldorádónak a jellemzésére szolgál a következő adat: A mezei munkások egész Sláviában abbahagyták az aratást s még dupla bért sen akarják folytatni. A földbirtokosok nagy kárt szenvednek, mert gabonájukat nem tudják betakarítani. Sok helyen most is rúden állanak még a buzakalászok, sőt néhol meg se kezdték az aratást. A hol pedig lekaszáva hever a gabona, ott csaknem mindennap tűz támad. A sztrájkolók lelketlenül gyujogathatnak is. A sláviai földesurak elvesztik egész termésüket, mert kívülről nem kaphatnak munkásokat.

— **(Angyal Zsöfi)** ismert bűnpörében e hó 11-én ítélte a kuria Daruváry Alajos kuriai másodelőnök elnökelete alatt. Annak idején nagy híre volt a helyesfai szép parasztnyecskeének, ki Szutina János szolgálégnnyel megölte férjét Tóth Ferenczet, hogy bűnös viszonyukat folytathassák. A halottkém jelentése alapján minden gyanu nélkül temették el Tóthot, azt hitte róla mindenki, hogy maga akasztotta föl magát. Csak a temetés után kezdett a hír terjedni, hogy Angyal Zsöfi már két év előtt akart pár embert fölbérelni férjének meggyilkolására és hogy most ő maga tette el láb alól a szeretője segítségével. A pécsi kir. tszék halálra ítélte a bűnös nőt, de a kir. tábla az enyhítő körülmények beszámításával Tóthné t 15 évi, Szutinát pedig 12 évi fegyházra ítélte. Ezt az ítéletet erősítette meg a kuria.

— **(Bolti tűz)** volt szombatra virradó éjjel a mödligeni cipőraktár fővezetési fiókjában. A gyár megbizottja pénteken érkezett meg városunkba, hogy felülvizsgálja a számadásokat és a raktárkészletet; el is végezték az utczára szolgáló bolt cipőkészletének vizsgálatát, de a hátsó raktárát másnapra halasztották. Reggelre aztán nem volt mit felülvizsgálni, mert a tűz elpusztította a posztó-czipők egész készletét. Megjegyzendő, hogy a bolti szolga vallomása szerint a raktárt elzáró vasajtót már egy hét óta nem nyitotta ki senki, a tűz után pedig tarva találtak. A különös tüzesetben most folyik a vizsgálat. — Ugyanezen időben ismeretlen okból kigyuladt Vargha József gabnakészlete a szigeti külváros alatt elterülő mezőn. Biztosítva nem volt; a kár meghaladja a 100 frtot.

— **(Meglopott csendőrök.)** Érdekes eset történt e hó 11-én éjjel az egeraghi csendőrtanyán. A csendőrök e hó 7-én a nagykozári határban egy cigány csapatra bukkantak, melynek férfi tagjai a közeledő csendőrök elől megugrottak. A hátrahagyott 2 kocsiában aztán megtaláltak az okot is a mi miatt a szőkevények jónak látták elpárologni. A szekéren ugyanis egy öreg cigányasszony és 6 fekete purdó bizalmas tarsaságában jó nagy csomó értékes uri és női öltöny, majolika- és porcellán-edények, finom agynemű, két nagy vízhatlan takaró-ponyva és egyéb a cigányoknál szokatlan elegáns portéka rejtőzködött. A leletet beszállították Egerághra és elhelyezték a csendőr-laktanya faskamaraiban, kivéve a nőt és gyermekeket, kiket rögtön szabadon bocsátottak. A csendőrök eztán a sző-

kevények nyomozására indultak és a fölügyeletet a helybeli éjjeli őrré, vulgó bakterre bízták, ki viszont a fiát állította őrrül az iroda ajtóba, míg ő hivatalos kötelességét teljesítve őrizte a falusiak álmait. A fiu 11-én éjjel a faskamarából gyanus hangokat hallott, keverve birkamegesssel. A kamarába t. i. egy lopott birka is volt internálva, ettől eredtek azok az álomijesztő hangok. A megszeppent fiu segítségért kiabált, de hiába, mert a nagy esőben nem jött senki, maga pedig nem mert szembeszállni a tolvajokkal. Mert a megszökött cigányok jöttek vissza jogtalanul eltulajdonított tárgyaikért a csendőrlaktanyába. El is vittek szerencsésen mindent, még az öreg asszonyt és 6 gyereket sem hagyták ott, csupán a kocsiyomokat. Valószínűleg a szabadon bocsátott nő tudósította az erdőben lappangó cigányokat a csendőrök távoztáról és az elkobzott tárgyak hollétéről.

— **(Selyemszüret.)** A szt.-lőrinczi m. kir. selyemtenyésztési fölügyelőség jelentése nem mutat föl valami nagyszerű eredményt az idei selyemtermelésről, bár az a tavalyihoz viszonyítva meg mindig elég kedvező. A fölügyelőség területén 37 helységben 331 tenyésztő közt összesen 5 kg. és 333.5 grm. selyempetét osztottak ki és 3835 kg. 20 dkgrm. I. osztályu, 209 kg. 30 dkgrm. II. osztályu, összesen 4044 kg. 50 dkgrm. selyemgubót szedtek be 3618 frt 21 kr. értékben.

— **(Mintagazdálkodás)** az, a mit a közös hadügyminiszterium folytat. Pár év előtt fölmerült a terv, hogy a katonáknak egészségét és ruházatát valami módon meg kellene védelmezni az eső ellenében. Rögtön akadt is vállalkozó, ki a kaucsuk szövettű csuklyák találmányát megvettette a hadügyminiszteriummal és be is szállította a hadsereg számára a szükséges új ruhadarabokat. De alig volt meg a csuklya, már kiderült, hogy teljesen czélszerűtlen alkotás, mert a kaucsuk lapról lecsurgó viz még több kárt tesz a ruhában és egészségben, mint a rendes esőtől való megázás. Most persze kénytelenek potom árért elvesztegetni azt, a mit akkor drága pénzért megszereztek. A kerületi parancsnokságok megkapták a miniszteri rendeletet, hogy a kaucsuk-csuklyákat, melyek már a boszniai hadjárat óta a lomtárban penészedtek, adják el árverés útján. A rendelet különben így hangzik: A cs. és kir. 52. gyalogezred raktárában lévő 2716 drb új kaucsuk szövettű csuklya a legtöbbet ígérőnek eladatik. A venni szándokozók az előirt bélyeggel ellátott s vagy az összes készletre, vagy annak egy részére szóló ajánlatukat legkésőbb f. é. augusztus 25. délelőtt 10 óráig alulirt kezelő-bizottságnál Pécsen, felső malom-utca 11. sz. nyújthatják be. Utólagosan vagy táviratilag tett ajánlatok figyelembe nem vétetnek. A csuklyák a beadott ajánlatnak a budapesti 4. hadtestparancsnokság hadbizottsága által történt elfogadása után vehetők át. Az eladásra szánt tárgyak megtekinthetők: hétköznapon d. e. 8—10 óráig, d. u. 2—5 óráig a fent nevezett raktárban, alsó malom-utca 8. sz. — Aláírva: A cs. és kir. 52. gy.-e. kezelő bizottsága a pótkezet-zászlóaljnál.

— **(Baranya-Bükkösdön)** a difteritisz szedi áldozatait, úgy a 6 éven aluli, mint a 6 éven felüli tanköteles gyermekek között. Az előadásokat, a melyek augusztus hó 1-én kezdődtek, a hatóság beszüntette. Elszomorító, hogy e borzasztó betegség Bükkösd községben már tavasz óta pusztít, s ezen idő alatt már mintegy 75—80 gyermek esett áldozatul.

Vizsla-idomító. Viktor János idomító telepedett meg Pécsen s elvállal vizslákat idomításra, annak minden fajára u. m.: szobadrezzura, bevezetés, vizivadászat; szóval mindenre, amire a jó vadászkutyának szüksége van.

VEGYESEK.

— **Megbízható gyógykezelés.** Zavart emésztéssel ellátott egyének, kik étvágyhiányban, fölfúvódásban, gyomorgörcsökben és rendetlen székelésben szenvednek, a „Moll féle seidlitz por“ használata által rövid idő múlva visszanyerik egészségüket. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész. cs. és k. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszertárakban határozottan Moll-féle készítmény kérendő az ö gyári jelvényével és aláírásával.

Távirat.

(Feladatott aug. 18-án reggel 4 óra 16 perczkor.)

Budapest. A dalárda éneke az első versenyestén leirhatlan hatást gyakorolt. Általános a vélemény, hogy a pécsiek nyelik meg az első díjat, bár nagyon erős versenytársak a debreczeni és az egri dalárdák. — A jury ítéletére a 2-ik verseny-nap fog döntőleg hatni. — Mint mindenütt, úgy itt is nagy intrikával kell a pécsi dalárdának megküzdeni, de ahol csak fellépünk, énekünk gyujt, s még az ellenségeinket is meghódítjuk.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1892. évi aug. hó 13-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buzza	) őszi	—	—	—	—
	) tavaszi	—	—	—	—
	) új	7	50	7	40
Kétszerez	) ó	—	—	—	—
	) új	7	—	6	80
Rozsa	) ó	—	—	—	—
	) új	6	80	6	60
Aszpa	) őszi	6	50	—	—
	) tavaszi	5	50	—	—
	) új	5	20	—	—
Repcze	)	—	—	—	—
Bükköny	) széna	—	—	—	—
Körörcza	) ó	5	—	—	—
	) új	—	—	—	—
Széna	) ó	2	40	2	—
	) új	—	—	—	—
Szalma	. . . . .	2	—	1	80

Kínálat: közép (mintegy 200 gabonakocsi volt a piacon).

Laptulajdonos:

Felelős szerkesztő:

NAGY FERENCZ.

HAKSCH LAJOS.

NYILT-TÉR. *)

Köszönet-nyilvánítás.

Miudazon nemes szívű rokonaink, barátaink és ismerőseink, kik felejtetlenül férjem,

néhai Dr. Kohárts Rentz Károly

elhunyta alkalmából, irasbelileg, szóbelileg, koszoruk küldése, vagy a beszentelésen és gyász-istentiszteleten való megjelenésök által részvétőket nyilvánítani, fájdalomkban osztozni s ez által a méhetetlen fájdalmat enyhíteni szívesek voltak, továbbá a nagyérdemű sajtó is, mely a boldogultról oly kimerítően és szívhez szólóan emlékezett meg: fogadják úgy a magam, mint családom nevében is legbensőbb közönetemet és igaz hálamat.

Pécsen 1892. augusztus 16-án.

Özv. Dr. Kohárts, Rentz Károlyné
szül. Czvetkovits Beatrix.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

Iskolai jelentés.

Van szerencsém a t. cz. szülők és gyámok szives tudomására hozni, hogy nyilvánossági joggal felruházott

leánynevelő- és tanintézetemben

a beiratás az 1892/93. tanévre f. é. szeptember 1-én, a rendes tanítás pedig szept. 5-én kezdődik.

Intézetemben lakó növendékek felvételére, mint egyáltalában minden a tanításra vonatkozó kérdésre nézve, részletes tudósítással készséggel szolgállok.

Pécsett, 1892. augusztus hóban.

Tisztelettel

Werner Magdolna
tanintézeti tulajdonos.

8461. sz.
tkvi 1892.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Pécsi takarékpénztár végrehajthatónak Szabó István és neje Biro Julianna ugy Fintha Pál és neje Szücs Anna m. peterdi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 250 frt tőke követeles és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróság területén levő M. Peterd község határában fekvő a m. peterdi 7. sz. tjkvben felvett I. 81. sz. házra és 1/4 telekre 1112 frt becsárban a 368. sz. tjkvben felvett 7. hszsz. belteiki kertre 20 frt becsárban mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi október hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Magyar Peterd község házához a mennyiben a községnek háza nem volna, ugy a község bírói lakához tüzetik ki, megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 111 frt 20 krt és 2 frtot készpénzben avagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1892. évi május hó 24. napján.

Lukrits István
kir. törvénzéki bíró.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

A zirezi apátság tulajdonát képező

szántói

savanyuvíz,

hazánk egyik legjobb és Pécsett tényleg a legolesőbb asztali borvíz, helybeli főraktára:

Berecz Károly
tűszerkereskedőnél.

10929. szám
1892.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ÁLLÁST KERES.

Egy tanult kereskedő, kiszolgált katonai altiszt, irodai munkálatokra alkalmas, szerény feltételek mellett bárminemű állást keres. Bővebbet F. Q. 50 alatt e lap kiadóhivatalánál.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pécs szab. kir. város polgármesterétől.

Pályázati hirdetemény.

Főispán úr Ó Méltóságától nyert megbízás folytán, — Pécs szab. kir. város törvényhatóságánál üresedésbe jött

tiszti főorvosi,

és esetleg üresedésbe jövendő

kerületi orvosi

állás betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivom ennél fogva mindazon orvos tudor urakat, kik a tiszti főorvosi esetleg a megürülendő kerületi orvosi állást elnyerni kívánják, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket, igazolva az 1883. évi I. t. cz. 9-ik §-ában körülírt minősítést, f. évi augusztus hó 21-ig bezárólag a hivatalos órák alatt a város polgármesteri hivatalánál benyújtani sziveskedjenek.

Pécsett 1892. évi augusztus hó 12-én.

Aidinger
polgármester.

Pályázati hirdetemény.

A mohácsi iparosok olvasóköre választmányának f. évi julius hó 31-edik napján tartott ülésén felvett jegyzőkönyv 72-ik pontjának határozatához képest az iparosok olvasó-körében üresedésbe jött

vendéglősi állás

betöltésére ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak tehát mindazok, kik a vendéglősi állásra pályázni óhajtanak pályázati kérvényüket zárt ajánlataikkal együtt f. évi szeptember hó 1-ső napjáig a kör igazgatójánál Egrieh Józsefnél nyujtsák be, mert ezen idő letelte után beérkező pályázati kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

A szerződés feltételei a fentebb nevezett igazgatónál megtudhatók.

Mohácson 1892. évi augusztus 13-án.

A választmány nevében

Tóth Lajos
jegyző.

Dojkics András
elnök.

A NEMZETI SÖRÖDÉBEN

Pécsett, Széchényi-tér.

Csak rövid ideig naponta itt soha nem látott
Előadása

a kelet afrikai sivatakból jött

Suaheli-Karavánnak.

A személyzet 7 férfi, 7 nő és 4 gyermekből áll.

Előadás délután 3 órától este 10 óráig.

Óránként új előadás.

HELYÁRAK: I. hely 40 kr. II. hely 20 kr. Katonáság örmestertől lefelé és gyermekek a felét fizetik.

Szamos látogatást kér mély tisztelettel

az igazgatóság.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

9216 sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis Jánosné végrehajthatónak Toka József végrehajtást szenvedő elleni 909 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsváradai kir. járásbíró határában fekvő a berkesdi 70. sz. tjkben felvett 171. hsz. 106. sorsz. házból udvartér és kertből $\frac{1}{2}$ telekből B. 9. sorsz. bejegyzett Toker Józsefet illető $\frac{1}{4}$ részre 473 frt. u. a. tjkben felvett 3015. és 4280. hszszám fekvőségekből Toka Józsefet illető $\frac{1}{4}$ részre 58 frt. az 3946/56. hszsz. a. felvett fekvőségből ugyan Toka Józsefet illető $\frac{1}{4}$ részre 16 frt. a berkesdi 569. sz. tjkben felvett 2146. hszsz. szőlőből Toker Józsefet illető $\frac{1}{4}$ részre 410 frt. végül a berkesdi 370. sz. tjkben felvett 2010. hsz. számú fekvőségből Toker Józsefet illető $\frac{1}{4}$ részre 136 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi szeptember hó 15. napján d. e. 9 órakor a berkesdi község házához tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 47 frt 30 krajczárt 5 frt. 80 kr. 1 frt. 60 krt, 41 frt. és 13 frt 60 krt készpénzben, avagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. trvszék mint tkönyvi hatóság. 1892. évi június 7. napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvszéki bíró.

Hirdetmény.

Alulírt községi előjáróság közhírré teszi, hogy Berkesd község tulajdonát képező korcsmaüzletre és a mészáros ipar gyakorlására igen alkalmas vágó-hiddal, mészárszékkal, jégveremmel

házat

a hozzá tartozó melléképülettel és belsőséggel együtt folyó hó 21-én délután 2 órakor nyilvános szóbeli árverésen 1893. évi január hó 1-től kezdődő három évre hasznóbérbe adja,

Bérleni szándékozik a föltételeket a körjegyzői irodában betekinhetik.

Berkesden, 1892. augusztus 7-én.

Az előjáróság.

5694. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécs-egyházmegyei alapítványi hivatal végrehajthatónak Vogl Nep. János végrehajtást szenvedett elleni 3680 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő, Pécsen fekvő a pécsi 3600. sz. tjkben felvett 21. hszsz. 21. sz. háznak Vogl Nep. Jánost illető fele részére 7125 frt becsárban; a pécsi 850 sz. tjkben felvett 1177 hszsz. 210 sz. háznak ugyanazt illető felerészére 600 frt becsárban; valamint a pécsi 3440 sz. tjkben felvett 5627. hszsz. szőlő és pinczének ugyanazt illető részére 531 frt becsárban mint ezennel megállapított kikiáltási árban a végrehajtást elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi szeptember hó 5-ik napján d. e. 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési szobájában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 712 frt 50 kr. 60 frtot és 53 frt 10 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság 1892. évi máj. 3-ik napján.

Lukrits István,
kir. törvszéki bíró.

5693. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécs-egyházmegyei alapítványi hivatal végrehajthatónak Vogl Nep. János és társai végrehajtást szenvedők elleni 1680 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécsen fekvő a pécsi 3600 sz. tjkben felvett 21 hszsz. 14. sz. házra 14250 frt. becsárban; a pécsi 750. sz. tjkben felvett 1177. hszsz. 210 sz. házra 1200 frt. becsárban; a pécsi 3440. sz. tjkben felvett 5627. hszsz. szőlő és pinczére 1062 frt becsárban az árverést ezennel elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi szeptember hó 5 ik napján d. e. 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési szobájában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 1425 frt; 120 frtot és 106 frt 20 krt készpénzben vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság 1892. évi május hó 3 án.

Lukrits István,
kir. törvszéki bíró

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi

ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czége látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknél. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszertáraiban.

MOLL A. gyógyszerész es. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko P. J., lelkész Honnenschlag-ban.

MOLLÉ LE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi,

ha mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A. Moll“ feliratu ónozzattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél legismereteseb népsz. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajczár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvét mellett. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécsen: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Rech V. keresked.